

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/269/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113242536
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4113242536.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: C. K., bytom K. č. XXX, zastúpená: JUDr. Mária Jakubíková, advokátka so sídlom Nitra, Fr. Mojtu č. 43, proti žalovanému: J. V., bytom K. XXX, zastúpený: JUDr. Ivan Kochanský, advokát so sídlom Nitra, Farská č. 33, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/78/2013-273 zo dňa 17. mája 2018 jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyni proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol:

I. Súd určuje, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného patrí:

- 1./ zabudovaná kuchynská linka zostatková cena 800 eur,
- 2./ spotrebiče v kuchyni (chladnička, sporák, rúra, digestor, umývačka riadu)
zostatková cena 1.000 eur,
- 3./ pekárnička na chlieb zostatková cena 30 eur,
- 4./ vysávač..... zostatková cena 20 eur,
- 5./ práčka zostatková cena 150 eur,
- 6./ televízor..... zostatková cena 150 eur,
- 7./ DVD prehrávač zostatková hodnota 30 eur,
- 8./ DVD kamera zostatková hodnota 70 eur,
- 9./ tlačiareň zostatková hodnota 30 eur,
- 10./ vstavaná skriňa, nachádza sa na chodbe zostatková cena 200 eur,
- 11./ kuchynský stôl a 4 stoličky zostatkovú cenu 200 eur,
- 12./ sedacia súprava zostatková hodnota 400 eur,
- 13./ obývacia cena zostatková cena 300 eur,
- 14./ detská izba zostatková cena 400 eur,
- 15./ záhradný nábytok zostatková cena 150 eur,
- 16./ záhradná hojdačka zostatková hodnota 20 eur,
- 17./ osobné mot. vozidlo Volkswagen Passat zostatková hodnota 3.000 eur 6.950,- eur
- 18./ rodinný dom postavený v kat. úz. K. postavený na novovytvorenej parc. č.XXXX/X - zast. pl. a nádvoria o výmere XX m², skolaudovaný 20.01.2008 (t.č. nezapísaná na LV) 88.333,02 eur

Aktíva

zostatok na konte sporenia zo Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX 6 03 zo dňa 23.04.2010 2.201,43 eur

Spolu 97.484,45 eur

Pasívum

I./ Úver poskytnutý na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX 9 XX zo dňa 15.08.2005 vo výške 10.093,20 eur.

II. Súd vyporadúva bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyni prikazuje hnutelné veci pod položkou 3,7,9 .

III. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému polovicu zostatku na konte sporenia č. XXXXXXXX X XX k 05.11.2011 vo výške 5.046,60 eur spolu so 6,690 % úrokom ročne počnúc od 06.11.2012 do 17.5.2018.

IV. Súd do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje hnutelné veci pod položkou 1,2,4,5,6, 8,10 až 17, položku 18 a to rodinný dom postavený v kat. úz. K. postavený na novovytvorenej parc. č. XXXX/X - zast. pl. a nádvorie o výmere XX m², skolaudovaný 20.01.2008, aktíva a zostatok na konte sporenia č. 2108179 3 04, vyplývajúci zo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 23.4.2010 a Zo zmluvy o mimoriadnom medzi úvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX 9 02, uzavretej medzi stranami sporu dňa 03.08.2005.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie sumu vo výške 41.480,52 eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni polovicu sumy z konta sporenia vo výške 1.100,71 eur vyplývajúci zo Zmluvy o stavebnom sporení č. 2108179603, zo dňa 23.4.2010.

VII. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

VIII. Štátu sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % a to proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 % voči znalcovi Ing. Róbertovi Kršiakovi, bytom Škultétyho 1, Topoľčany.

IX. Znalcovi Ing. Jurajovi Nagymu sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % a to proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %.

X. Žalobkyňa je povinná zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov 1.402,- eur na účet Okresného súdu Nitra, do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

XI. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov 1462,- eur na účet Okresného súdu Nitra, do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 143, § 144, § 148 ods.1, § 149 ods.1, 3, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, s výsluchom svedkov a to znalcov Ing. Ľubomíra Drgu, Ing. Róberta Kršiaka, O. V., oboznámením sa so znaleckými s posudkami a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Nitre, č.k. 26P 267/2012 - 24, zo dňa 15.10.2012, pričom predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2012. Príčinou rozvratu manželstva bolo vzájomné citové odcudzenie strán sporu, ktoré bolo spôsobené tým, že žalobkyňa nadviazala známosť a aj napriek snahe o obnovu manželského spolužitia pre vzájomnú nedôveru sa ich spolužitie nepodarilo obnoviť. Strany sporu počas manželstva nadobudli hnutelný ako aj nehnuteľný majetok. Čo sa týka hnutelného majetku predmetom masy vyporiadania bolo 1./ zabudovaná kuchynská linka zakúpená v roku 2007 za cenu 1.790 eur,

kuchynská linka zostatkovú cenu 800 eur, 2./ spotrebiče v kuchyni (chladnička, sporák, rúra, digestor, umývačka riadu) zakúpené v roku 2007 za nadobúdaciu cenu 2.430 eur a za zostatkovú cenu 1.000 eur, 3./ pekárnica na chlieb zakúpená v roku 2011 za 66 eur a za zostatkovú cenu 30 eur, 4./ vysávač, nadobúdacía cena 66 eur, zakúpený v roku 2007 za zostatkovú cenu 20 eur, 5./ práčka zakúpená v roku 2007, nadobúdacía cena 400 eur, zostatková cena 150 eur, 6./ televízor kúpený v roku 2012 za sumu 550 eur, nachádza sa u žalovaného a zostatková hodnota je 150 eur, 7./ DVD prehrávač, zakúpený v roku 2007, za 100 eur, zostatková hodnota 30 eur, 8./ DVD kamera zakúpená v roku 2005, nadobúdacía cena 600 eur a zostatková hodnota je 70 eur, 9./ tlačiareň zakúpená v roku 2009 za nadobúdaciu cenu 66 eur, zostatková hodnota 30 eur, 10./ vstavaná skriňa, nachádza sa na chodbe, zakúpená v roku 2008, nadobúdacía cena 430 eur, zostatková cena 200 eur, 11./ kuchynský stôl a 4 stoličky zakúpený v roku 2007, nadobúdacía cena 530 eur, zostatková cena 200 eur, 12./ sedacia súprava zakúpená v roku 2007, nadobúdacía cena 960 eur, zostatková hodnota 400 eur, 13./ obývacía cena zakúpená v roku 2008, nadobúdacía cena 750 eur, zostatková cena 300 eur, 14./ detská izba zakúpená v roku 2010, nadobúdacía cena 700 eur, zostatková 400 eur, 15./ záhradný nábytok zakúpený v roku 2009, nadobúdacía cena 350 eur, zostatková cena 150 eur

16./ záhradná hojdačka zakúpená v roku 2010 za 80 eur, zostatková hodnota 20 eur, 17./ osobné mot. vozidlo Volkswagen Passat zakúpený v roku 2009 za 6.500 eur, zostatková hodnota 3.000 eur, pričom na mase hnutelných vecí, ako aj zostatkovej hodnote sa strany dohodli. Predmetom sporu zostala stavba - rodinný dom, ktorý strany sporu začali stavať za trvania manželstva a to na pozemku, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ďalej úver poskytnutý na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2108179 6 03 a na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 15.08.2005. Pokiaľ ide o stavbu rodinného domu, rodinný dom je postavený v kat. úz. K. a podľa geom. plánu Ing. Heleny Rihovej, č. 27/2007, zo dňa 14.12.2007 je postavený na novovytvorenej parc. č. XXXX/X - zast. pl. a nádvoria o výmere XX m², skolaudovaný 20.01.2008 (t.č. nezapísaná na LV). Z výpisu z katastra nehnuteľností a to z listu vlastníctva č. XXXX bolo zistené, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcej sa v okrese X., obec K., katastrálne územie K. a to parcela číslo XXXX/X, vo výmere XXX m², čiže nehnuteľnosť, na ktorej je postavený rodinný dom nepatrí do BSM. Žalobkyňa v konaní predložila znalecký posudok vypracovaný Ing. Ľubomírom Drgom, ktorý im za účelom mimosúdnej dohody predložil žalovaný, pričom v znaleckom posudku bola stavba rodinného domu so sup. číslom XXXX/X, nachádzajúca sa v katastrálnom území K. ocenená na sumu 43.600,- eur. Zo znaleckého posudku č. 108/2015 vypracovaného v predmetnom konaní na základe podnetu súdu znalcom Ing. Róbertom Kršiakom bolo zistené, že všeobecná hodnota rodinného domu s.č. XXX na CKN p.č. XXXX/X (podľa GP č. 72/2007) s príslušenstvom v obci K. ku dňu vypracovania znaleckého posudku je 86.300,- eur a všeobecná hodnota rodinného domu s.č. XXX na CKN p.č. XXXX/X (podľa GP č. 72/2007) s príslušenstvom v obci K. ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva t.j. ku dňu 05.11.2012 bola suma vo výške 83.100,- eur. Znalec v predmetom posudku určil hodnotu investícií vynaložených žalovaným na vyššie uvedené nehnuteľnosti, ktoré vložil do nehnuteľnosti pred uzatvorením manželstva v celkovej výške 5.595,- eur. Pre rozpor znaleckých posudkov súd do konania pribral znalca Ing. Juraja Nagyho, PhD, ktorý v predmetnej veci vypracoval znalecký posudok č. 82/2017, pričom za záveru predmetného rozsudku bolo zistené, že všeobecná hodnota ku dňu rozvodu manželstva a to ku dňu 05.11.2012 bola 81.500,- eur a ku dňu vypracovania znaleckého posudku hodnota bola vo výške 90.400,- eur, pričom stanovená hodnota vložených investícií zo strany žalovaného predstavuje sumu vo výške 5.663,98 eur. Zo zmluvy o stavebnom sporení č. 2108179603, zo dňa 23.4.2010 (č.l. 40) bolo zistené, že strany sporu uzavreli predmetnú zmluvu s cieľovou sumou 10.000,- eur. Zo zmluvy o mimoriadnom medzi úvere a stavebnom úvere č. 2108179603, uzavretej medzi stranami sporu dňa 15.08.2005 (č.l. 41) bolo zistené, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medzi úveru vo výške 300.000,- SK, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj „Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení“ sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver pod číslom 2108179101 vo výške cca 180 000.00 Sk. Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Podľa predmetnej zmluvy zo strany spolu dohodli uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70% p.a., pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2 625,00 Sk. Výplata úveru sa uskutoční prevodom majiteľ účtu a to a C. V.. Z prípisu v Prvej stavebnej sporiteľne (č.l. 114) zo dňa 12.11.2015 bolo zistené, že zostatková hodnota účtu ku dňu 05.11.2012 bola a to na konte sporenia 2108179 6 03 kredit (aktíva) vo výške 2.201,43 eur a na konte medziúveru 2108179 3 04 bol debet (pasíva) vo výške - 10.093,20 eur. Dňa 30.06.2015 prišlo k zúčtovaniu konta sporenia a konta medziúveru a tým k vzniku stavebného úveru číslo 2108179 6

03. Zostatok konta stavebného úveru č. 2108179 6 03 k 30.10.2015 bol debet vo výške 5.126,56 eur. Zostatková hodnota účtu ku dňu 30.03.2018 bola vo výške 2.138,44 eur. Od roku 2015 bola doposiaľ uhradená čiastkou vo výške a to na konte 2108179 6 03 4.225,50 eur a na konte 2108179 3 04 suma vo výške 334,50 eur. Z prípisu v Prvej stavebnej sporiteľne (č.l. 263) zo dňa 12.03.2018 bolo zistené, že zostatková hodnota účtu ku dňu 05.12.2012 bola a to na konte sporenia 2108179 6 03 kredit vo výške 2.329,93 eur a na konte medziúveru 2108179 3 04 bol debet vo výške 10.102,49 eur. Zostatková hodnota účtu ku dňu 30.03.2018 bola vo výške 2.138,44 eur. Od roku 2015 bola doposiaľ uhradená čiastkou vo výške a to na konte 2108179 6 03 4.225,50 eur a na konte 2108179 3 04 suma vo výške 334,50 eur. Pod pojmom vyporiadanie BSM sa rozumie usporiadanie majetkových vzťahov medzi manželmi, (pokiaľ je to možné) ku všetkým veciam, ktoré boli predmetom zaniknutého BSM. Ide nielen o rozdelenie hnuiteľných a nehnuteľných vecí (vyporiadanie v užšom zmysle), ale aj o vyporiadanie pohľadávok, dlhov a iných majetkových hodnôt nadobudnutých počas trvania manželstva (vyporiadanie v širšom zmysle). Výsledkom vyporiadania BSM je konečné určenie, ktoré veci dosiaľ patriace do BSM sa stávajú v dôsledku vyporiadania výlučným vlastníctvom toho ktorého manžela, resp. ktoré veci sa stanú predmetom ich podielového spoluvlastníctva. Vyporiadanie BSM vedie k definitívnemu zániku BSM (resp. jeho časti). Predmetom vyporiadania BSM je spravidla všetok majetok, ktorý existuje ku dňu zániku BSM a ktorý manželia nadobudli spoločne, pričom nejde o individuálny majetok jednotlivých manželov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že individuálnym majetkom je aj taký majetok, ktorý bol získaný jedným z manželov počas trvania BSM výmenou za vec alebo prostriedky, ktoré boli výlučným vlastníctvom jedného z manželov (R 42/1972) - nejde tu totiž o nadobudnutie nového majetku ani rozmnoženie doterajšieho majetku za trvania BSM, ale iba o jeho zmenu, ktorá nemá vplyv na povahu týchto vecí ako individuálneho majetku (ide o transformáciu druhu individuálneho majetku - napr. výlučne z finančných prostriedkov jedného manžela, ktoré nadobudol ešte pred uzavretím manželstva kúpi tento manžel počas trvania manželstva auto, tak toto auto bude v jeho výlučnom vlastníctve). Zásady, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní BSM upravuje ust. § 150 Občianskeho zákonníka tak, že pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliada predovšetkým na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžilo nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Z vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodne podaná. Z výsluchu strán sporu súd zistil, že medzi stranami sporu nedošlo k vyporiadaniu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou, a preto sa žalobkyňa predmetnou žalobou domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom. Strany sporu ustálili masu tvoriacu BSM a zhodne na pojednávaní uviedli, že za trvania manželstva nadobudli nehnuteľnosti tak, ako ich uviedla žalobkyňa vo svojej výpovedi, ako aj v samotnom návrhu. Ďalej zhodne uviedli, že počas manželstva nadobudli do bezpodielového vlastníctva dom, ktorý je postavený v katastrálnom území K., na novo vytvorenej parcele číslo XXXX/X., zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², pričom predmetná nehnuteľnosť bola skolaudovaná dňa 20. januára 2008. V konaní nebolo sporné, že predmetom BSM je aj úver, ktorý im bol poskytnutý z Prvej stavebnej sporiteľne. Na základe takto ustálenej masy BSM strany sporu zhodne uviedli, že čo sa týka hnuiteľných vecí, na tých sa vedia dohodnúť a súhlasia s tým, aby boli rozdelené tak, ako ich každý v súčasnej dobe užíva s tým, že žalobkyňa má u seba hnuiteľné veci v hodnote 90 eur, a u žalovaného sa nachádzajú hnuiteľné veci v celkovej hodnote 6.860 eur. Sporné medzi stranami bolo finančné vyporiadanie sa ohľadom nehnuteľností a to stavby, ktorú začali stavať spoločne za trvania manželstva, sporná bola výška vložených investícií do predmetnej nehnuteľnosti, pričom predmetná nehnuteľnosť a to stavba rodinného domu bola postavená na nehnuteľnosti, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, pričom žalobkyňa súhlasila s tým, aby žalovanému boli uhradené investície, ktoré vynaložil do stavby domu pred uzavretím manželstva. Nesporný medzi stranami sporu bol aj samotný úver, ktorý bol stranám sporu poskytnutý za trvania manželstva s tým, že žalobkyňa uviedla, že predmetný úver od rozvodu manželstva uhradza žalovaný. Tak ako bolo vyššie konštatované, čo je predmetom masy BSM ohľadom hnuiteľných vecí, obaja účastníci rešpektovali rozsah zaradenia hnuiteľných vecí (vrátane zostatkových hodnôt) do masy BSM ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva a podľa zhodného vyjadrenia strán sporu u žalobkyni zostali položky označené ako položka č. 3./ pekárnička na chlieb zakúpená v roku 2011 za 66 eur, zostatková hodnota 30 eur, č.7./ DVD prehrávač, zakúpený v roku 2007, zostatková hodnota 30 eur, č. 9./ tlačiareň zakúpená v roku 2009 za nadobúdaciú cenu 66 eur, zostatková hodnota 30 eur, z čoho vyplýva že u žalobkyni zostali hnuiteľné veci v celkovej hodnote 90 eur, čo nebolo v konaní sporné, pričom výšku zostatkovej

hodnoty hnuiteľných vecí potvrdil aj žalovaný. U žalovaného zostali hnuiteľné veci s označením položka č. 1./ zabudovaná kuchynská linka zakúpená v roku 2007 za cenu 1.790 eur, kuchynská linka zostala v dome žalovaného a súhlasí s cenou 800 eur, č.2./ spotrebiče v kuchyni (chladnička, sporák, rúra, digestor, umývačka riadu) zakúpené v roku 2007 za nadobúdaciu cenu 2.430 eur zostalo to v užívaní žalovaného a súhlasí so sumou 1.000 eur, č.4./ vysávač, nadobúdacía cena 66 eur, zakúpený v roku 2007, nachádza sa u žalovaného a zostatková hodnota 20 eur, č.5./ práčka zakúpená v roku 2007, nadobúdacía cena 400 eur, zostatková cena 150 eur, nachádza sa u žalovaného, č.6./ televízor kúpený v roku 2012 za sumu 550 eur, zostatková hodnota je 150 eur, č.8./ DVD kamera zakúpená v roku 2005, nadobúdacía cena 600 eur, zostatková hodnota je 70 eur, č.10./ vstavaná skriňa, nachádza sa na chodbe, zakúpená v roku 2008, nadobúdacía cena 430 eur, zostatková cena 200 eur, č.11./ kuchynský stôl a 4 stoličky zakúpený v roku 2007, nadobúdacía cena 530 eur, zostatková cena 200 eur, č.12./ sedacia súprava zakúpená v roku 2007, nadobúdacía cena 960 eur, zostatková hodnota 400 eur, č.13./ obývacía cena zakúpená v roku 2008, nadobúdacía cena 750 eur, zostatková cena 300 eur, nachádza sa u žalovaného, č.14./ detská izba zakúpená v roku 2010, nadobúdacía cena 700 eur, zostatková 400 eur, č.15./ záhradný nábytok zakúpený v roku 2009, nadobúdacía cena 350 eur, zostatková cena 150 eur, č.16./ záhradná hojdačka zakúpená v roku 2010 za 80 eur, zostatková hodnota 20 eur, č.17./ osobné mot. vozidlo Volkswagen Passat zakúpený v roku 2009 za 6.500 eur, zostatková hodnota 3.000 eur, z čoho vyplýva, že u žalovaného zostali hnuiteľné veci v celkovej hodnote 6.860,- eur, pričom taktiež výška tejto zostatkovej hodnoty nebola sporná medzi stranami sporu, strany sporu výšku zostatku zhodne potvrdili. Čo sa týka hnuiteľných vecí, súd hnuiteľné veci prikázal do vlastníctva stranám sporu tak, ako je uvedené vo výroku predmetného rozsudku. Ohľadom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a to rodinného domu, ktorý strany sporu začali stavať za trvania manželstva, pričom sa jedná o postavený rodinný dom nachádzajúci sa v katastrálnom území K., na novovytvorenej parcele číslo XXXX/X, zastavené plochy a nádvoria o celkovej výmere XX m² vznikli rozpory čo do výšky vyplatenia podielu. Z listu vlastníctva, ktorý sa nachádzal v znaleckom posudku číslo 82/2017 bolo zistené, že predmetná nehnuteľnosť nie je zapísaná do katastra, ale existencia predmetnej stavby medzi stranami sporu nebola sporná. Čo sa týka vyporiadania predmetného rodinného domu, rozpor medzi stranami sporu bol vo výške vyplatenia vyrovnávacieho podielu, pričom strany sporu súhlasili s tým, aby predmetná nehnuteľnosť bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, aby žalovaný bol zaviazaný vyplatiť žalobkyňu. Žalobkyňa súhlasila s tým, aby súd zarátal aj investície, ktoré boli vložené žalovaným pred uzavretím manželstva do nehnuteľnosti, pričom súhlasili so zohľadnením investícií vo výške 5.663,98 eur a titulom celkového vyrovnania požadovali vyplatiť sumu 35.701,76 eur. Čo sa týka žalovaného, žalovaný bol ochotný vyplatiť titulom finančného vyrovnania žalobkyňu sumu 10.000 eur, pričom pri vyplatení finančného podielu z nehnuteľnosti navrhol akceptovať znalecký posudok, ktorý vypracoval Ing. Drgo a žiadal, aby súd do finančného vyrovnania zarátal aj vložené investície vo výške 6.478 eur, ktoré boli investované zo strany jeho rodičov, o čom svedčia aj výpisy z účtu z Poštovej banky, ktoré boli založené do spisu a taktiež žiadal, aby súd zohľadnil aj zostatok úveru, ktorý tam bol ku dňu rozvodu manželstva a ten bol vo výške 10.200 eur. Pre zistenie finančného vyrovnania ohľadom rodinného domu, právny zástupca žalovaného ako aj žalovaný trvali aby súd vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý založili do spisu a ktorý bol vypracovaný Ing. Ľubomírom Drgom, na ktorý súd neprihliadol, poukazujúc na skutočnosť, že predmetný znalecký posudok do spisu nebol založený kompletný a okrem toho bol vypracovaný zo strany žalovaného len za účelom vyriešenia sporu mimosúdnou dohodou pred začatím pojednávania, pričom žalobkyňa s takou výškou hodnoty rodinného domu nesúhlasila a čo aj bolo dôvodom podania si žaloby na súd z jej strany. Súd dal v predmetnom konaní vypracovať znalecký posudok, pričom znalec Ing. Kršiak uviedol, že všeobecná hodnota rodinného domu ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode, t. j. ku dňu 05.11.2012 predstavovala sumu 83.100 eur a všeobecná hodnota rodinného domu ku dňu vypracovania znaleckého posudku predstavovala sumu 86.300 eur a zároveň znalec v predmetnom znaleckom posudku určil, že hodnota investícií vynaložených žalovaným na uvedenú nehnuteľnosť, ktoré vložil do nehnuteľnosti pred uzavretím manželstva predstavovali čiastku 5.595 eur. Z dôvodu, že žalovaný ani s takto vypracovaným znaleckým posudkom znalca Ing. Robertom Kršiakom nesúhlasil, predmetný posudok porovnával so znaleckým posudkom ním predloženým a vypracovaným na jeho podnet a to znalcom Ing. Drgom, ktorý naopak namietala žalobkyňa, ako aj právna zástupkyňa žalobkyne, dal súd v predmetnom konaní vypracovať kontrolný znalecký posudok, kde za znalca ustanovil Ing. Juraja Nagyho, ktorý určil hodnotu nehnuteľnosti ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode vo výške 81.539,74 eur a ku dňu vypracovania znaleckého posudku bola hodnota predmetnej nehnuteľnosti vo výške 90.366,05 eur, pričom hodnota investícií vložená žalovaným do predmetnej nehnuteľnosti pred uzavretím manželstva predstavovala čiastku 5.663,98 eur spolu s 19 % DPH. Ďalej čo sa týka predmetnej nehnuteľnosti, žalovaný žiadal,

aby tam súd zarátal investície, ktoré boli vložené ním a ktoré dostal od svojich rodičov, pričom celková hodnota týchto investícií predstavovala čiastkou 6.478 eur, pričom išlo o čiastku 40.000,- Sk, ktorá bola poskytnutá jeho rodičmi a za ktorú sa zakúpili okná, túto skutočnosť potvrdil aj vo svojej výpovedi svedok, ktorý bol v konaní vypočutý a to O. V., ďalej to bola čiastka 1.000 eur, ktorú vybral svedok z účtu a bola poskytnutá žalovanému, ako aj suma 4.150 eur, ktorá bola použitá na zateplenie nehnuteľnosti, čo taktiež potvrdil vo svojej výpovedi svedok. Svedok poskytnutie finančných prostriedkov zdokladoval výpisom z Poštovej banky, pričom bolo zistené, že žalovanému zo strany jeho rodičov bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 6.860 eur. V tomto prípade žalovaný dostatočne uniesol bremeno svojho tvrdenia. Súd mal za to, že zo strany žalovaného došlo k preukázaniu investícií vložených do predmetnej nehnuteľnosti jeho rodičmi, pričom žalobkyňa výšku investícií, na ktoré poukazoval žalovaný ako aj svedok vo svojej výpovedi ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi nerozporovala a nemala voči nim žiadne námietky a preto súd mal za to, že je potrebné aby predmetná suma bola zohľadnená pri určovaní výšky vyrovnávacieho podielu. Z dôvodu, že od rozvodu manželstva predmetnú nehnuteľnosť naďalej užíva žalovaný, pričom žalobkyňa ako aj žalovaný súhlasili s tým, aby predmetná nehnuteľnosť bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného, súd rozhodol tak, že predmetnú nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalovanému určil povinnosť zaplatiť žalobkyni finančné vyrovnanie. Pri výpočte finančného vyrovnania, na ktoré zaviazal súd žalovaného vychádzal z trhovej hodnoty nehnuteľnosti. Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 OZ. Vyporiadanie podľa tohto ustanovenia pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov - bývalých manželov. Pre vyporiadanie je preto podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Pri určení ich ceny sa síce vychádza zo stavu ku dňu zániku BSM, avšak z ceny vecí v čase vyporiadania BSM. Uvedené platí tak pre určenie ceny hnutelných vecí, ako aj pri určení ceny nehnuteľnosti. Na podstate tejto zásady je potrebné trvať bez ohľadu na dĺžku konania o vyporiadanie BSM (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 343 /02014). Pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti, ktoré tvoria predmet BSM treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa BSM vyporiadava (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 113/ 2000). Pri určení ceny vecí na účely vyporiadania BSM však treba vychádzať z ceny vecí v čase vyporiadania, avšak z ich stavu v čase zániku BSM (uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co 5/ 2007). Preto súd pri určovaní ceny nehnuteľnosti patriacej do BSM vychádzal zo stavu ku dňu vyporiadania BSM, pričom spriemeroval znalecké posudky a dospel k záveru, že predmetná nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vysporiadania BSM má trhovú hodnotu vo výške 88.333,02 eur (86.300,- eur + 90.366,05 eur/2), čo predstavuje na každého sumu vo výške 44.166,51 eur. Súd určil celkovú hodnotu masy BSM vo výške 97.484,45 eur (hnutelné veci vo výške 6.950,- eur a nehnuteľnosť vo výške 88.333,02 eur, zostatok na konte sporenia vo výške 2.201,43 eur). Ako aktíva súd považoval zostatok sumy na stavebnom sporení ku dňu zániku BSM vo výške 2.201,43 eur. Ako pasíva súd určil zostatok konta úveru vo výške 10.093,20 eur, pričom v čase vyporiadania predmetného úveru na konte sporenia bola suma 4.225,50 eur a na konte úveru suma 334,50 eur z čoho vyplýva, že predmetom vyporiadania ku dňu zániku BSM zostal medziúver vo výške 10.102,49 eur, čo je vlastne pasívum a aktívum bola suma, ktorú ku dňu právoplatnosti rozvodu strany sporu našetrili na konte sporenia a to suma 2.201,43 eur. Čo sa týka nehnuteľnosti, súd určil cenu nehnuteľnosti a to rodinného domu vo výške 88.333,025 eur (polovica podielu na každú stranu sporu predstavuje čiastku 44.166,51 eur), pričom pri vyrátaní finančného vyrovnania je potrebné zohľadniť aj čiastku, ktorá bola na stavbu rodinného domu poskytnutá rodičmi žalovaného vo výške 6.478,-eur, finančné prostriedky, ktoré žalovaný vložil do nehnuteľnosti pred uzavretím manželstva vo výške 5.663,98 eur, pričom po odrátaní predmetných položiek, ktoré súd zohľadnil hodnota nehnuteľnosti pre finančné vyrovnanie predstavovala sumu vo výške 76.194,05 eur, čo na každého predstavuje čiastku vo výške 38.095,52 eur, čiže to je čiastka, na ktorú majú strany sporu nárok v rámci vyporiadania BSM ohľadom nehnuteľnosti, ktorú nadobudli za trvania manželstva. Hodnota celého hnutelného majetku, ktorý strany sporu ku dňu zániku BSM nadobudli predstavovala sumu 6.950 eur, z toho žalobkyňa si nechala hnutelné veci označené pod položkou 3,7 a 9 v celkovej hodnote 90 eur a žalovaný si nechal hnutelné veci označené pod položkou 1, 2, 4, 5, 6, 8, 11 až 18 v celkovej hodnote 6.860 eur z čoho vyplýva, že titulom finančného vyporiadania mal žalovaný uhradiť žalobkyni polovicu z hodnoty hnutelných vecí a to vo výške 3.385 eur ((6.860 eur + 90 eur = 6.950 eur : 2 = 3.475 eur, čo je jedna polovica na každého a po odrátaní hodnoty hnutelnej veci, ktorú si nechala žalobkyňa a konečnú sumu, ktorú je povinný vyplatiť žalovaný žalobkyni predstavuje čiastku 3.385 eur), vyplývajúc zo zásady pri vyporiadanií bezpodielového spoluvlastníctva a to zo zásady rovnosti podielov, z ktorej vyplýva, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Ďalej súd vyporiadával aj úver, ktorý strany sporu nadobudli za trvania manželstva a to na základe Zmluvy o stavebnom sporení,

príčom súd uvádza, že prostriedky, ktoré boli získané zmluvou o stavebnom úvere účastníkmi počas trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva predstavuje majetok, ktorý tvorí BSM strán sporu a preto záväzok strán sporu z tohto úveru voči stavebnej sporiteľni sa stal predmetom vyporiadania a teda samozrejme ako pasívum a keďže v čase zániku BSM strán sporu nebol splnený, súd ho musí prikázať k úhrade jednému zo strán sporu. V konaní bolo nepochybne zistené, že predmetný úver naďalej spláca žalovaný. Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise bolo zistené, že ku dňu zániku BSM, teda ku dňu 5.11.2012 bol zostatok konta sporenia vo výške 2.201,43 eur a zostatok konta úveru vo výške 10.093,20 eur, pričom v čase vyporadúvania predmetného úveru na konte sporenia bola suma 4.225,50 eur a na konte úveru suma 334,50 eur z čoho vyplýva, že predmetom vyporiadania ku dňu zániku BSM zostal medziúver vo výške 10.093,20 eur, čo je vlastne pasívum a aktívum bola suma, ktorú ku dňu právoplatnosti rozvodu strany sporu našetrili na konte sporenia a to suma 2.201,43 eur, ktorú súd delil na polovicu, pretože každému zo strán sporu prináležala časť z nasporených peňazí a čo sa týka medziúveru, ten súd takisto delil na polovicu, pričom polovicu z predmetného úveru a to vo výške 5.046,60 eur pripadalo ako pasívum na každú zo strán sporu s tým, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa po rozvode manželstva neuhrádzala poskytnutý úver, úver výlučne uhrádzal žalovaný, v nehnuteľnosť zostáva žalovanému v dôsledku čoho aj prevzal predmetný úver a preto je mu povinná polovicu z tohto úveru uhradiť. K podielu žalobkyni (38.095,52 eur) je potrebné prirátat finančné vyrovnanie ohľadom hnutelných vecí, ktoré bolo vyššie vyrátané a to sumu 3.385,- eur, ktorú je povinný vyplatiť žalovaný žalobkyni. Z daného výpočtu vyplýva, že žalovaný z titulu hnutelných vecí ako aj z titulu nehnuteľnosti je povinný uhradiť žalobkyni z titulu finančného vyrovnaní sumu vo výške 41.480,52 eur. Ako bolo už vyššie konštatované, predmetom vyporiadania BSM je aj stavebné sporenie a stavený úver. Vzhľadom na skutočnosť, že od rozvodu manželstva strán sporu žalovaný uhrádzal predmetný úver a bola mu prikázaná do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť, na ktorú sa predmetný úver viaže, súd prikázal predmetný úver z konta sporenia č. 2108179 3 04, vyplývajúci zo zmluvy o stavebnom sporení č. 2108179603, zo dňa 23.4.2010 (č.l.40) a zo Zmluvy o mimoriadnom medzi úvere a stavebnom úvere č. 2108179 9 02, uzavretej medzi stranami sporu dňa 03.08.2005 žalovanému. Ku dňu 05.11.2012 bol zostatok konta sporenia vo výške 2.201,43 eur a zostatok konta úveru vo výške 10.093,20 eur, pričom v čase vyporadúvania predmetného úveru na konte sporenia bola už suma 4.225,50 eur a na konte úveru suma už len vo výške 334,50 eur z čoho vyplýva, že predmetom vyporiadania ku dňu zániku BSM zostal medziúver vo výške 10.093,20 eur, čo je vlastne pasívum a aktívum bola suma, ktorú ku dňu právoplatnosti rozvodu strany sporu našetrili na konte sporenia a to suma 2.201,43 eur, ktorú súd delil na polovicu, pretože každému zo strán sporu prináležala časť z nasporených peňazí ku dňu zániku BSM, čiže žalovanému, ktorý prevzal predmetný úver uložil povinnosť vyplatiť žalobkyni polovicu sumy z konta sporenia vo výške 1.100,71 eur a čo sa týka medziúveru, ten súd takisto delil na polovicu, pričom polovicu z predmetného úveru a to vo výške 5.046,60 eur pripadalo ako pasívum na každú zo strán sporu s tým, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa po rozvode manželstva neuhrádzala poskytnutý úver, úver výlučne uhrádzal žalovaný a na ktorého aj predmetný úver prešiel je mu povinná danú polovicu z tohto úveru uhradiť. Ak sa stal predmetom vyporiadania BSM ku dňu, kedy o ňom rozhoduje súd, dosiaľ neuhradený úročený dlh účastníkov, vyporiada súd nielen splatnú časť dlhu (vrátane úrokov odo dňa zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov do dňa rozhodnutia), ale aj jeho príslušenstvo - úroky, ktoré ku dlhu prirastú až v budúcnosti. Ak nie je v deň vyporiadania spoločného majetku manželov dlh účastníkov uhradený, prikáže ju súd k úhrade niektorému z účastníkov vo výške danej ku dňu rozhodovania súdu (viď rozhodnutie NS ČR č. 22Cdo/2769/2012). Vzhľadom na uvedený záver a aplikačnú prax súdov, súd zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému polovicu zostatku na konte sporenia č. 2108179 3 04 k 05.11.2011 vo výške 5.046,60 eur spolu so 6,690 % úrokom ročne počnúc od 06.11.2012 do dňa rozhodnutia t.j. do 17.05.2018. Vzhľadom na skutočnosť, že súd predmetný úver prikázal žalovanému a na predmetnom úvere ku dňu zániku BSM vznikla nasporená suma vo výške 2.201,43 eur, súd prikázal žalovanému z titulu finančného vyrovnaní vyplatiť žalobkyni polovicu z predmetnej sumy, čiže sumu vo výške 1.100,71 eur. S poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1,2, § 262 ods.1,2 CSP náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, pretože obe mali iba čiastočný úspech. S poukazom na ustanovenia § 258 ods. 1, § 259 CSP uviedol, že v konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie, na ktoré zložila každá zo strán sporu zálohu 100 eur a pretože znalci - Ing. Róbertovi Kršiakovi, bola priznaná odmena a náhrada výdavkov 615,84 eur, z ktorej sumy bolo 200 eur vyplatené zo zložených záloh a 415,84 eur zo štátnych prostriedkov, vznikli štátu v konaní trovy 415,84 eur a preto súd priznal štátu náhradu trov v rozsahu 100 %. Pretože obe strany bolo v konaní čiastočne úspešné má štát podľa § 259 CSP právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli, proti nim obom podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní podal znalecký posudok aj znalec - Ing. Juraj Nagy, voči ktorého správnosti neboli námietky, ale o jeho nároku nebolo

doposiaľ rozhodnuté, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100 % a to proti žalobkyni v rozsahu 50 %, a proti žalovanému. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 262 ods. 2 CSP. S poukazom na ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b), § 7 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, položky č. 6 písmeno b) sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch uviedol, čo sa týka súdneho poplatku za vysporiadanie BSM (položka 6 písm. b/ sadzobníka), v konaní o vyporiadaní BSM je základom poplatku cena všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadávajú. Keďže ZoSP hovorí len o veciach a hodnotách, poplatkový základ tvoria iba aktíva, pasíva sa do základu ani nezahŕňajú, ani sa o ne poplatkový základ neznižuje. Taktiež sa zo základu neodpočítavajú sumy, ktoré manželia vynaložili zo svojho na spoločný majetok. Vecou - aktívom, ktoré bolo predmetom vyporiadania, boli hnutelnosti vo všeobecnej hodnote 6 950,- eur, nehnuteľnosti - rodinný dom postavený v kat. úz. K. v hodnote 88 333,02 eur, a zostatok na konte sporenia zo Zmluvy o stavebnom sporení č. 2108179603 zo dňa 23.4.2010 vo výške 2 201,43 eur, teda spolu aktíva predstavujú sumu 97 484,45 eur, ako to vyplýva aj z výroku rozsudku. Z celej hodnoty aktív tak súdny poplatok činí 2 924,50 eur (3% z 97 484,45,- eur), t. j. pričom každá zo strán sporu je povinná zaplatiť súdny poplatok v polovici z tejto sumy. Nakoľko žalobkyňa uhradila súdny poplatok vo výške 66,- eur, súd uhradený súdny poplatok z vyrubenej odrátal a zaviazal ju zaplatiť súdny poplatok vo výške 1.402,- eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby pri vyporiadaní bral do úvahy priemer so všetkých troch znaleckých posudkov predložených v konaní ohľadne hodnoty domovej nehnuteľnosti strán sporu, ako aj priemer z investícií do tejto nehnuteľnosti, ročný úrok 6,690% vypočítaný zo sumy 10 093,20 eur a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni z titulu úplného finančného vyporiadania BSM sumu 28 319,81 eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nepovažuje za zákonné a zodpovedajúce zistenému skutkovému stavu veci. V samotnom výroku sú chyby a tým sa stáva rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľným a nevykonateľným. Uviedol, že súd určil celkovú hodnotu BSM vo výške 97 484,45 eur, hnutelné veci vo výške 6 950 eur, nehnuteľnosť vo výške 88 333,02 eur, zostatok na konte sporenia vo výške 2 201,63 eur. Ako pasíva určil zostatok konta úveru vo výške 10 093,20 eur. Čo sa týka nehnuteľnosti, súd určil cenu nehnuteľností vo výške 88 333,025 eur, pričom pri vyrátaní finančného vyrovnania zohľadnil aj čiastku, ktorá bola na stavbu rodinného domu poskytnutá jeho rodičmi vo výške 6 478 eur, finančné prostriedky, ktoré vložil do nehnuteľnosti pred uzavretím manželstva vo výške 5 663,98 eur, pričom po odrátaní predmetných položiek, ktoré súd zohľadnil, potom hodnota nehnuteľností pre finančné vyrovnanie predstavovala sumu vo výške 76 194,05 eur, čo na každého z nich predstavuje čiastku vo výške 38 095,52 eur, čiže to je čiastka, na ktorú majú nárok v rámci vyporiadania BSM ohľadom nehnuteľnosti, ktoré nadobudli za trvania manželstva. Bol názoru, že v jeho prospech započítané finančné prostriedky vo výške 6 478 eur a 5 663,98 eur mali vyplývať aj z petitu napadnutého rozsudku a následne byť vyjadrené aj v celkovej sume na vyrovnanie. V rozsudku je uvedené, že žalobkyňa mu má zaplatiť polovicu zostatku na konte sporenia č. 2108179304 k 5.11.2011 vo výške 5 046,60 eur spolu so 6,690% úrokom ročne od 06.11.2012 do 17.05.2018. Podľa jeho názoru sa má jednať o výplatu so Zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere č. 2108179902 uzavretej medzi stranami 03.08.2005 a nejedná sa o konto sporenia. Bol názoru, že pokiaľ mu súd priznal aj úrok 6,690% ročne počnúc od 06.11.2012 do 17.05.2018, bolo možné výšku tejto úrokovej sadzby vyčísliť a vyčíslenú vyporiadať pri vyrovnávaní podiele. Pokiaľ by vychádzal z rozhodnutia súdu a jeho vyporiadania, tak ho mal súd prvej inštancie zaviazat' zaplatiť žalobkyni sumu 35 758,025 eur a nie sumu 41 480,52 eur. So spôsobom vyporiadania, že on vyplatí žalobkyni a ona vyplatí žalovanému finančné prostriedky z konta sporenia a s úverom nesúhlasil, nakoľko sa vypláca finančná čiastka na vyrovnanie podielu pripadajúcom titulom vyporiadania BSM na účastníka sporu. Napriek tomu súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Pokiaľ sa týka hnutelných vecí, ich hodnoty, vyporiadania, k týmto nemal žiadne námietky. Súd správne ustálil výšku aktív a pasív, keď vychádzal z písomných listín v spise. Žalobkyňa nespochybňovala ani investície do nehnuteľností v sume 5 663,98 eur, súhlasila s touto sumou vyčíslenou znalcom Ing. Nagyom, PhD. na základe ním vypracovaného posudku. Podľa jeho názoru súd aj tu mal vychádzať z aritmetického priemeru. Bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že žalobcovi zo strany rodičov bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 6 478 eur na stavbu domu. V konaní bola sporná hodnota nehnuteľnosti a to rodinného domu nachádzajúceho sa v kat. úz. K., postavenom na parc. č. XXXX/X, skolaudovaného dňa 20.01.2008. V súvislosti s hodnotou rodinného domu boli v spore vypracované tri znalecké posudky. Ing. Ľubomír Drgo vypracoval znalecký

posudok č. 84/2013 a určil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti na sumu 43 600 eur. Ing. Róbert Kršiak vypracoval znalecký posudok č. 108/2015 a určil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti ku dňu spracovania posudku na sumu 86 300 eur a hodnotu investícií na sumu 5 594,94 eur. Ing. Juraj Nagy, PhD. vypracoval znalecký posudok č. 82/2017 a určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností ku dňu spracovania posudku na sumu 90 366,05 eur a hodnotu investícií na sumu 5 663,98 eur s 19% DPH. Rozdiely v znaleckých posudkoch sú spôsobené len použitím rozdielneho koeficientu polohovej diferenciácie znalcami, znalec Ing. Drgo si obhájil závery svojho znaleckého posudku vo výpovedi na pojednávaní dňa 09.03.2016, kedy bol vypočítaný aj znalec Ing. Róbert Kršiak. Vzhľadom na rozdielne závery znaleckých posudkov navrhol vypracovať znalecký posudok ústavom, ktorým návrh súd ako nedôvodný zamietol. Odmietnutie dokazovania v tomto smere považoval za nedostatočné zistenie skutkového stavu a trval na tomto návrhu. Bol názoru, že znalecký ústav by sa zároveň mohol vyjadriť, či vôbec niektorí so znalcov pochybil, ak áno, v akom smere. Žalobca bol názoru, že ak súd spriemeroval znalecké posudky znalcov Ing. Kršiaka a Ing. Nagy, PhD., tak mal spriemerovať aj znalecký posudok Ing. Drga, nakoľko tento znalec si obhájil závery znaleckého posudku a tento znalecký posudok predložil súdu ako dôkaz. Spriemerovaním znaleckých posudkov by súd dospel k záveru, že predmetná nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vyporiadania BSM, má trhovú hodnotu vo výške 73 422,01 eur (43 600 eur + 86 300 eur + 90 366,05 eur = 220 266,050 eur : 3). Taktiež mal súd vychádzať aj zo spriemerovanej investícií, čo by predstavovalo sumu 5 629,98 eur (5 559 eur + 5 663,98 eur : 2). Pokiaľ aj odvolací súd nedoplní dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov, vykonaním znaleckého dokazovania, navrhol pri vyporiadaní vychádzať zo všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti na základe vyššie uvedeného postupu. Pokiaľ súd prikázal do jeho vlastníctva aktíva 2 201,43 eur a zostatok zo zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere 10 093,20 eur spolu s úrokom, tak úrok vo výške 6,690% ročne mal byť vypočítaný od 06.11.2012 do 17.05.2018 zo sumy 10 093,20 eur a nie zo sumy 5 046,60 eur a potom by tento úrok ku dňu rozhodnutia predstavoval sumu 3 733,22 eur. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, pri vyporiadaní bral do úvahy priemer so všetkých troch znaleckých posudkov predložených v konaní ohľadne hodnoty domovej nehnuteľnosti ako aj priemer z investícií do tejto nehnuteľnosti, ročný úrok 6,690% vypočítaný zo sumy 10 093,20 eur a zaviazal ho zaplatiť žalobkyni z titulu plného finančného vyporiadania BSM sumu 28 319,81 eur.

3. Žalobkyňa sa vyjadrila k odvolaniu žalovaného. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Uviedla, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné. Po rozvoze manželstva jej žalobca v rámci vyporiadania BSM ponúkol finančnú čiastku 10 000 eur, čo považovala za neprimeranú sumu, vzhľadom na reálnu hodnotu nehnuteľnosti s poukazom na listy právneho zástupcu žalovaného zo dňa 14.05.2013 a 12.08.2013. Problémom medzi nimi ako stranami sporu bola od začiatku všeobecná hodnota rodinného domu na parcele č. XXXX/X kat. úz. K.. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 88/2010 zo dňa 30.03.2011 pri vyporiadaní BSM ohľadne nehnuteľností treba vychádzať z cien zodpovedajúcich stavu v čase vyhlásenia rozsudku. Už pred začatím konania si v rámci mimosúdnych jednaní žalovaný zabezpečil znalecký posudok Ing. Ľubomíra Drga č. 84/2013 zo dňa 03.05.2013, ktorý určil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti sumou 43 600 eur. Súd k tomuto znaleckému posudku neprihliadol, keďže už samotná výpoveď znalca na pojednávaní bola „neštandardná“. Súd ustanovil v konaní znalca z odboru stavebníctvo Ing. Róberta Kršiaka, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 108/2015 zo dňa 11.08.2015 na sumu 86 300 eur a závery svojho posudku si znalec na súde dňa 09.03.2016, i v písomnom podaní súdu zo dňa 29.03.2016 obhájil. Na požiadavku žalovaného súd ustanovil do konania ďalšieho znalca Ing. Juraja Nagy, PhD., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 82/2017 zo dňa 06.09.2017 na sumu 90 366,05 eur. Návrh žalovaného na ustanovenie Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline na ocenenie nehnuteľnosti, resp. na posúdenie, či niektorí znalec pochybil, ak áno, v akom smere považovala za nevhodný, neúčelný. Taktiež namietala návrh žalovaného spriemerovať uvedené tri znalecké posudky. Pribrať do konania ústav v tomto štádiu konania by bolo nadbytočné. Žalobkyňa s maloletým dieťaťom sa musela vysťahovať zo spoločného rodinného domu, riešiť si bytovú otázku, platiť nájomné, vybaviť si úver, zakúpiť zariadenie do domácnosti, keďže celé vybavenie domácnosti ponechala žalovanému. Žalovaný zostal bývať a užívať v spornom rodinnom dome po rozvoze manželstva, zostali mu skoro všetky hnutelné veci a osobné motorové vozidlo. Žalobkyňa mala za to, že súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie v rozsahu dôkazných návrhov strán sporu potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre rozhodnutie vo veci samej a zhodnotením výsledkov dokazovania dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

4. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne. Uviedol, že námietky žalobkyne k podanému odvolaniu žalovaného sú účelové, nakoľko preukázaním jeho tvrdení by bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni nižšiu sumu. V konaní o vyporiadaní BSM boli predložené tri znalecké posudky za účelom ocenenia nehnuteľnosti. Ing. Drgo vypracoval znalecký posudok na jeho požiadanie, na pojednávaní obhájil závery svojho znaleckého posudku. Súdom ustanovený znalec inak ocenili nehnuteľnosť, preto navrhol do konania pribrať znalecký ústav, ktorý by sa zároveň vyjadril aj k prípadným pochybeniam jednotlivých znalcov a vyjadril sa, v čom spočíva cenový rozdiel. Ak by súd nebol toho názoru, tak navrhuje spriemerovať všetky znalecké posudky vrátane posudku Ing. Drga, nakoľko sú zákonné a pokiaľ sú cenové rozdiely, zrejme vznikli len na subjektívnom posúdení niektorých koeficientov použitých znalcami. Práve ustálenie objektívnej hodnoty nehnuteľnosti má vplyv aj na konečné vyporiadanie účastníkov.

5. Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného. Bola názoru, že predložené znalecké posudky sú dostatočné na stanovenie všeobecnej hodnoty predmetného rodinného domu. Poukázala na to, že prvý posudok znalec Ing. Drga vyhotovil na objednávku žalovaného k dátumu rozvodu manželstva, t.j. k 05.11.2012 stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností sumou 43 600 eur. Druhý znalecký posudok vyhotovil súdom ustanovený znalec Ing. Kršiak, k dátumu rozvodu manželstva stanovil hodnotu nehnuteľností sumou 83 100 eur a ku dňu vypracovania posudku na sumu 86 300 eur. Na návrh žalovaného súd prvej inštancie ustanovil v konaní ďalšieho znalca Ing. Juraja Nagya PhD., ktorý znaleckým posudkom č. 82/2017 zo dňa 06.09.2017 ku dňu rozvodu ocenil nehnuteľnosť na sumu 81 500 eur a ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku na sumu 90 400 eur. Práve v poradní treťi znalec ustanovený na návrh žalovaného v konaní mal posúdiť oba predchádzajúce posudky, čo aj urobil v kapitole 7 posudku. K posudku Ing. Drga uviedol, „Výsledný koeficient polohovej diferenciácie pre posudzované nehnuteľnosti na úrovni 0,455 považuje za neprimerane nízky.“ Ing. Juraj Nagy, PhD. k znaleckému posudku Ing. Kršiaka uviedol, že v podstate nie je znaleckému posudku čo vytknúť. Názory znalcov Ing. Drga a Ing. Kršiaka sa rozchádzajú až v časti stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a konkrétne pri určovaní priemerného koeficientu polohovej diferenciácie. Všetci traja znalci z odboru stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností pri vypracovávaní znaleckých posudkov vychádzali z platných právnych predpisov predovšetkým z vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z. z. v znení Vyhlášky č. 605/2008 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty nehnuteľností a Zákona č. 382/2004 Z. z. Žalobkyňa bola názoru, že by bolo nadbytočné a nevhodné pribrať do konania Ústav súdneho inžinierstva v Žiline a vzhľadom aj na stanovisko súdom ustanovené znalca Ing. Nagya, PhD. spriemerovanie všetkých troch posudkov je neaktuálne (použitie neprimerane nízkeho koeficientu polohovej diferenciácie Ing. Drgom).

6. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne. Uviedol, že súdom ustanovení znalci inak ocenili nehnuteľnosť ako Ing. Drgo. Znalec Ing. Nagy, PhD. sa vyjadril, že Ing. Drgo použil neprimerane nízky koeficient polohovej diferenciácie. Bolo to však na zváženie znalca, avšak nebolo to v rozpore so zákonom, nakoľko v takom prípade by musel konštatovať, že vypracoval nepravdivý znalecký posudok. To si nedovolil tvrdiť ani znalec Ing. Nagy, PhD. Preto navrhol pribrať do konania znalecký ústav, ktorý by sa zároveň vyjadril aj k prípadným pochybeniam jednotlivých znalcov a vyjadril sa, v čom spočíva cenový rozdiel a či v skutočnosti Ing. Drgo nejakým spôsobom pochybil alebo len vyjadril svoj názor na jednu z položiek znaleckého štandardu. Ak by súd považoval tento návrh za nadbytočný, navrhol spriemerovať všetky znalecké posudky vrátane posudku, ktorý vypracoval Ing. Drgo, nakoľko všetky znalecké posudky sú zákonné a pokiaľ sú cenové rozdiely, tieto zrejme vznikli len na subjektívnom posúdení niektorých koeficientov použitých znalcami. Práve ustálenie objektívnej hodnoty nehnuteľnosti má vplyv aj na konečné vyporiadanie účastníkov konania.

7. Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného. Uviedla, že návrh žalovaného na pribratie do konania znaleckého ústavu, ktorý by sa zároveň vyjadril, v čom spočíva cenový rozdiel jednotlivých znaleckých posudkov a či znalec Ing. Ľubomír Drgo nejakým spôsobom pochybil vo svojom znaleckom posudku č. 84/2013 považuje za nevhodný. Pre prípad, že odvolací súd bude takýto návrh považovať za nadbytočný, navrhol žalovaný spriemerovať všetky tri znalecké posudky. Žalobkyňa bola názoru, že ani jeden návrh žalovaného neobstojí. Sám žalovaný v konaní už navrhol ustanoviť ďalšieho znalca, súd jeho návrhu vyhovel, keď ustanovil v konaní znalca Ing. Juraja Nagya, PhD. Bola názoru, že je nadbytočné pribrať znalecký ústav do konania, keď je zjavné, ako dlho trvá znaleckému ústavu vyhotoviť znalecký posudok, pritom v konaní na súde prvej inštancie súd už stanovil dvoch renomovaných súdnych znalcov z odboru stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Podľa § 470 ods.1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods.2 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len CSP) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zákon zrušil OSP a ustanovil, že platí aj pre (dovtedy) začaté konania (princíp okamžitej aplikovateľnosti), keď účinky úkonov dovtedy učinенých podľa OSP zostávajú zachované.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods.2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, alebo predpokladom „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany, či prostriedkami procesného útoku.

15. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

16. Vyhodnotenie potencionalnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a nožnej miery zistenia skutkového stavu.

17. Predmetom konania je žaloba žalobkyne zo dňa 23.12.2013, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (strán sporu), ktoré zaniklo na základe rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 26P/267/2012-24 zo dňa 15.10.2012, právoplatného dňa 05.11.2012, ktorým rozsudkom bolo manželstvo účastníkov (uzatvorené dňa 04.06.2005) rozvedené, na čas po rozvede bol maloletý F. V., nar. XX.XX.XXXX zverený od osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Keďže nedošlo k vyporiadaniu zaniknutého bezpodielové spoluvlastníctvo manželov dohodou, súd bol povinný vykonať vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka ku dňu zániku (zrušenia) bezpodielového spoluvlastníctva manželov (strán sporu), t.j. ku dňu 05.11.2012.

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ako sa vysporiadal s predmetom BSM, teda s majetkom, ktorý existoval ku dňu zániku tohto spoluvlastníctva, ktorý strany sporu za trvania manželstva spolu nadobudli, ako vysporiadal (rozdelil) hnuteľné a nehnuteľné veci, ktoré patrili do zaniknutého BSM, ako vzájomne vysporiadal dlhy vyplývajúce z tohto spoluvlastníctva a ako sa vysporiadal aj so všetkými v spore uplatnenými pohľadávkami.

19. Odvolací súd v danej právnej odvolacej veci skúmal s poukazom na odvolacie dôvody žalovaného uplatnené v podanom odvolaní (keď odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, avšak nie je viazaný rozsahom odvolania podľa § 379 písm. c) CSP), či súd prvej inštancie správne zistil predmet BSM (ktoré veci tvoria spoločný majetok manželov), či správne vykonal jeho vysporiadanie a či správne vykonal vzájomné vysporiadanie dlhov a uplatnených pohľadávok v spore (primerane podľa ustanovení § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka), pokiaľ vznikli za trvania BSM a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom (keď vysporiadanie týchto spoločných práv a povinností sa týka vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú stranou sporu o vysporiadanie BSM a ktorým zostávajú nedotknuté všetky ich práva a námietky), teda či bolo vzájomné vysporiadanie podľa zásad uvedených v ustanovení podľa § 150 Občianskeho zákonníka.

20. Žalovaný podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Žalovaný v podanom odvolaní namietal:

- že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pokiaľ rozhodol tak, že nevykonal na návrh žalovaného doplnenie znaleckého dokazovania za účelom zistenia všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti znaleckým ústavom (pre použitie rozdielneho koeficientu polohovej diferenciacie znalcami) a pokiaľ spriemeroval všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) stanovenú v znaleckých posudkoch znalcov ustanovených súdom v spore, žalovaný bol názoru, že mal spriemerovať všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) stanovenú v znaleckých posudkoch Ing. Ľubomíra Drga č. 84/2013 vo výške 43 600 eur (vypracovaného pred podaním žaloby), Ing. Róberta Kršiaka č. 108/2015 (ustanoveného súdom v spore) ku dňu spracovania posudku vo výške 86 300 eur a Ing. Juraja Nagya, PhD č. 82/2017 (ustanoveného súdom v spore) ku dňu spracovania posudku vo výške 90 366,05 eur,
- že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol tak, že nespriemeroval hodnotu žalovaným vložených investícií do nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) stanovenú v znaleckých posudkoch znalcov vyššie uvedených (ustanovených súdom v spore) Ing. Róberta Kršiaka č. 108/2015 a Ing. Juraja Nagya, PhD č. 82/2017,
- že výška náhrady toho, čo žalobca vynaložil na spoločný majetok (6 478 eur a 5 663,98 eur) mala vyplývať z výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a následne mala byť vyjadrená v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM),
- že žalobkyni určená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 046,60 eur so 6,690% úrokom ročne od 06.11.2012 do 17.05.2018 (ako 1-ica zostatku na konte sporenia č. 2108179304) je výplatom zo Zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere č. 2108179902 uzavretej medzi stranami 03.08.2005 (pasívum BSM),
- že pokiaľ súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok 6,690% ročne počnúc od 06.11.2012 do 17.05.2018 zo sumy 5 046,60 eur, bolo možné výšku tejto úrokovej sadzby vyčíslieť a táto mala byť vyjadrená v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM),
- že súd prvej inštancie nemal vo výroku zaviazat žalobkyňu a žalobcu na vzájomné vyplácanie finančných prostriedkov z konta sporenia a z úverov, ale táto skutočnosť mala byť vyjadrená v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM),
- že pokiaľ súd prvej inštancie prikázal do vlastníctva žalobcu aktíva 2 201,43 eur a zostatok zo zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere 10 093,20 eur spolu s úrokom, tak úrok vo výške 6,690% ročne mal byť vypočítaný od 06.11.2012 do 17.05.2018 zo sumy 10 093,20 eur a nie zo sumy 5 046,60 eur a potom by tento úrok by ku dňu rozhodnutia súdu predstavoval sumu 3 733,22 eur.

21. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

22. Podľa § 148 ods.1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

23. Podľa § 149 ods.1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

24. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

25. Ak bezpodielové spoluvlastníctvo zanikne, vykoná sa jeho vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Súdne konanie týkajúce sa jeho vyporiadania je návrhovým (dispozitívnym) konaním. Vyporiadanie sa určí, ktoré veci zostanú vo výlučnom (oddelenom) vlastníctve jedného z spoluvlastníkov a ktoré vo výlučnom (oddelenom) vlastníctve druhého spoluvlastníka, prípadne ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve oboch a v akom pomere. Vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnuiteľných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva, a to podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka, ide o vyporiadanie v širšom slova zmysle. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku. Tento čas je rozhodujúci aj pre posúdenie stavu vecí. Pri určení ceny vecí je však rozhodujúci čas vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa vykonáva ich vyporiadanie. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdnym rozhodnutím prichádza do úvahy v prípade, keď nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou a neuplatnila sa ani zákonná domnienka ustanovená v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Konanie sa začína len na návrh, ale súd nie je viazaný návrhmi účastníkov v tom smere, ako má vyporiadanie vykonať. Pohľadávky a dlhy manželov, ktoré vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva, sa vyporiadajú primerane podľa § 149 a 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka len vzťahov medzi manželmi a nijako nemôže zasahovať do práv a povinností tretích osôb. Vo výroku súdneho rozhodnutia nemožno vysloviť, že jeden z manželov je povinný vrátiť pôžičku, či iné plnenie tretím osobám, a pod. Súdne rozhodnutie má konštitutívny charakter. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Toto vyporiadanie sa však vykoná iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie. Týmto osobám preto zostáva zachované ich právo žiadať napríklad splnenie dlhu od hociktorého z bývalých spoluvlastníkov. Z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka pre vykonanie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva vyplývajú tieto zásady: a) základnou zásadou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady však zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom (napr. s prihliadnutím na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, a pod.). Kritérium miery pričinenia o nadobudnutie určitej konkrétnej veci nemožno v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva hodnotiť oddelene, iba pokiaľ ide o jednu vec patriacu do tohto spoluvlastníctva; mieru pričinenia treba hodnotiť zásadne ako kvantitatívne, a nie kvalitatívne hľadisko, a to pokiaľ ide o všetky veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva. Aj v tomto prípade však platí, že každú výnimku treba vykladať reštriktívne, b) každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok. To však neznamená, že pri vyporiadavaní dochádza k vyúčtovaniu všetkých príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania bezpodielového spoluvlastníctva. Preto sa na tie

výdavky, ktoré nedosahujú mimoriadnu výšku alebo ak na to nie sú iné mimoriadne dôvody, zásadne neprihliada. Naproti tomu by sa malo uhradiť to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený (samostatný) majetok. Pri určovaní výšky náhrady toho, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok, sa prihliadne na zníženú (redukovanú) hodnotu veci (napr. v dôsledku jej spoločného užívania) pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Pre posúdenie výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich (a naopak), nie je rozhodujúce, o akú sumu sa jeho majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila z ich spoločných prostriedkov. Základnými právnymi predpokladmi pre realizáciu refundačnej náhrady sú investícia vlastného majetku, existencia veci patriacej do BSM, na ktorú bola investícia vynaložená, ktorá je predmetom vyporiadania (prikázania) BSM. Taká vec musí existovať v čase zániku BSM a tvoriť predmet vyporiadania BSM, c) pri vyporiadní sa prihliadne aj na potreby maloletých detí. Právna úprava však na rozdiel od vecí, ktoré slúžia osobným potrebám len jedného z manželov, neustanovuje, že predmety, ktoré slúžia osobným potrebám maloletých detí, sú ich vlastníctvom. Tak to je len v prípade, keď deti alebo niektoré z nich nadobudli niektoré veci darovaním, na základe dedenia a pod. Prihliadnutie na potreby maloletých detí sa prejaví v tom, ktorému z manželov budú pri vyporiadní prikázané jednotlivé veci zo spoločného majetku do vlastníctva v súvislosti s tým, či na čas po rozvoďte mu deti boli alebo neboli zverené do ďalšej výchovy, d) pri vyporiadní sa ďalej prihliadne na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, a pod. Pri vyporiadní bezpodielového spoluvlastníctva by mali byť medzi účastníkov rozdelené veci v pomere zodpovedajúcom veľkosti ich podielov. V niektorých prípadoch však taký postup nie je účelný. V takom prípade nemožno vylúčiť, aby veci boli prikázané len jednému manželovi a aby - ak je ich hodnota vyššia, než jeho podiel na spoločnom majetku - mu bola uložená povinnosť tento rozdiel vyrovať druhému manželovi v peniazoch. Nie je vylúčený ani taký spôsob vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, že spoločná vec sa prikáže do podielového spoluvlastníctva obidvom bývalým manželom. Hľadiská uvedené v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka neplatia pre vyporiadanie uplynutím doby uvedenej v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

26. Pri vyporiadní BSM je rozhodujúca nielen tá skutočnosť, že určitá vec v čase jeho zániku existovala, ale i to, v akom stave vtedy bola (napríklad z hľadiska jej kvality, veku, miery opotrebenia). Tento stav je určujúci aj pre ocenenie veci, pričom ale treba vychádzať z cien zodpovedajúcich cenám v čase rozhodovania súdu. V súdnom spore o vyporiadanie BSM sa jedná o prejednávanie a rozhodovanie vecí spoločensky citlivých, za ktorými spravidla stojí zlyhanie manželstva, rodiny a vzťahu dvoch ľudí, bývalých manželov. Aj v porovnaní s inými súdnymi spormi majú tieto veci okrem nevyhnutnej právnej roviny vo vyššej miere zastúpenú ľudskú (emotívnu) rovinu, ktorej prejavy sa určitom prípade môžu spolupodieľať na zvýšenej časovej náročnosti prejednávanie a rozhodnutia veci. Otázka dĺžky sporu v spore o vyporiadanie BSM nemôže zmeniť nič na tom, že pri vyporiadní nehnuteľnosti je potrebné vychádzať z cien zodpovedajúcich stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

27. Za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považovať právny názor, podľa ktorého pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu. Ak súd pri určovaní ceny vychádzal z takmer trojročného znaleckého posudku, odklonil sa od vyššie uvedeného právneho názoru, podľa ktorého bol povinný vychádzať z ceny nehnuteľnosti s príslušenstvom v čase vyporiadania BSM (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2020, sp. zn. 6Cdo/53/2019).

28. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. Vydaných SEFT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (viď R 71/2018).

29. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre

posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, odvolací súd sa zároveň v celom rozsahu stotožňuje aj s právnymi názormi súdu prvej inštancie vo veci a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nevidel dôvody, pre ktoré by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

30. Odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania žalovaného preskúmaval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a to z nižšie uvedených dôvodov.

31. Odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaného v podanom odvolaní v tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (znalecké dokazovanie znaleckým ústavom) a v tom, že mal spriemerovať všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) stanovenú v znaleckých posudkoch Ing. Ľubomíra Drga č. 84/2013, Ing. Róberta Kršiaka č. 108/2015 a Ing. Juraja Nagya, PhD. č. 82/2017 nie je dôvodná a to z nižšie uvedených dôvodov. Z obsahu spis vyplýva, že žalovaný v spore predložil súdu znalecký posudok Ing. Ľubomíra Drga č. 84/2013 zo dňa 03.05.2013 vypracovaný pred začatím sporu na všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) k dátumu 15.10.2012 stanovenú vo výške 43 600 eur. So znaleckým posudkom Ing. Ľubomíra Drga žalobkyňa pred začatím sporu nesúhlasila, namietala určenú všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Drga aj v priebehu sporu a navrhla nariadenie znaleckého dokazovania súdom prvej inštancie na určenie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti. Súdom prvej inštancie ustanovený znalec Ing. Róbert Kršiak vypracoval znalecký posudok č. 108/2015 a určil všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti ku dňu vypracovania znaleckého posudku vo výške 86 300 eur, ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva 05.11.2012 vo výške 83 100 eur a výšku žalovaným vynaložených investícií do predmetnej nehnuteľnosti vo výške 5 595 eur. Žalovaný namietal výšku znalcom určenej všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti v tom, že je vyššia o 100 % oproti znaleckému posudku Ing. Ľubomíra Drga a ako rozpornú s Metodikou výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľností a stavieb Žilinskej univerzity, ako aj v rozpore s Vyhl. č. MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, namietal pochybenie v použití koeficientu územného vplyvu- umiestnenia stavby, namietal nesprávne použitie koeficientu polohovej diferenciácie, navrhol znalecké dokazovanie znaleckým ústavom majúc za to, že jeden z týchto dvoch posudkov je v rozpore s predpismi vzťahujúcim sa na oceňovanie nehnuteľností. Po doplnení dokazovania výsluchom Ing. Ľubomíra Drga a súdom ustanoveného znalca Ing. Róberta Kršiaka a po doplnení písomného vyjadrenia súdom ustanoveného znalca Ing. Róberta Kršiaka k námietkam žalovaného proti znaleckému posudku tohto znalca, žalobkyňa podala návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom znalca, resp. znaleckým dokazovaním znaleckým ústavom vzhľadom na námietky žalovaného voči znaleckému posudku Ing. Róberta Kršiaka, ktorý znalecký posudok však žalobkyňa považovala za správny. Súdom prvej inštancie následne ustanovený znalec Ing. Juraj Nagy, PhD. vypracoval znalecký č. 82/2017 a určil všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti ku dňu vypracovania znaleckého posudku vo výške 90 400 eur, ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva 05.11.2012 vo výške 81 500 eur a výšku žalovaným vynaložených investícií do predmetnej nehnuteľnosti vo výške 5 663,98 eur, opísal dôvody vhodnosti použitia metódy polohovej diferenciácie ako najvhodnejšej pre stanovenie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti. Zároveň sa vyjadril k znaleckému posudku Ing. Ľubomíra Drga, ako aj k znaleckému posudku Ing. Róberta Kršiaka, keď dospel k záveru, keď až v časti určenia všeobecnej hodnoty a konkrétne najmä pri určovaní priemerného koeficientu polohovej diferenciácie pre posudzovanú nehnuteľnosť sa predmetné posudky rozchádzali, pričom výsledný koeficient polohovej diferenciácie na úrovni 0,455 v znaleckom posudku Ing. Ľubomíra Drga považoval za neprimerane nízky, v znaleckom posudku znalca Ing. Róberta Kršiaka vytkol chybné vypočítanú výmeru zastavanej plochy jednotlivých podlaží, pričom odchýlky nemali zásadný vplyv na výslednú hodnotu, koeficient polohový pri výpočte ku dňu 05.11.2012 na úrovni 0,95 bol správne určeným avšak ku dňu ohodnotenia nehnuteľnosti na úrovni 1,00 bol nesprávne určený. Žalovaný po podaní znaleckého posudku na pojednávaní dňa 20.02.2018 uviedol, že nemá pripomienky proti znaleckému posudku, uviedol ale, že je to nadhodnotený. Právny zástupca žalovaného navrhol vzhľadom na existenciu troch odlišných znaleckých posudkov tieto spriemerovať za účelom zistenia všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 17.04.2018 navrhol vo veci vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom na určenie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti, následne uviedol, že keďže jeho návrh na doplnenie dokazovania nebol súdom prvej inštancie akceptovaný, navrhuje, aby súd prvej inštancie za účelom zistenia všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti spriemeroval znalecké posudky na určenie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti. Právna zástupkyňa žalobkyne

nesúhlasila so spriemerovaním znaleckých posudkov. Navrhla, aby súd prvej inštancie vychádzal pri určení všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti z posledného znaleckého posudku znalca Ing. Juraja Nagya, PhD. Súd prvej inštancie pri určení všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, že za účelom odstránenia rozporov strán sporu ohľadne všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti určenej podľa posudkov Ing. Ľubomíra Drga a Ing. Róberta Kršiaka, ustanovil v spore znalca Ing. Juraja Nagya, PhD., ktorý vypracoval kontrolný znalecký posudok č. 82/2017 a určil všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti ku dňu vypracovania znaleckého posudku vo výške 90 400 eur, ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva 05.11.2012 vo výške 81 500 eur a výšku žalovaným vynaložených investícií do predmetnej nehnuteľnosti vo výške 5 663,98 eur. Ďalej uviedol, že na znalecký posudok Ing. Ľubomíra Drga v spore neprihliadol z dôvodu, že tento posudok nebol predložený do spisu kompletný, bol vypracovaný za účelom mimosúdneho vyriešenia veci a žalobkyňa s ním nesúhlasila. Súd prvej inštancie v danej právnej veci v otázke právneho posúdenia veci spornej otázky zaujal právny názor s poukazom na ustanovenia § 143, § 144, § 148 ods.1, § 149 ods.1, 3, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, že pri určení všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti je dôvodné spriemerovať všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti určenú v znaleckých posudkoch Ing. Róberta Kršiaka a Ing. Juraja Nagya, PhD. určenú ku dňu vypracovania znaleckých posudkov. Žalobkyňa nepodala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, nenamietala určenie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti v čase vyporiadania BSM súdom spriemerovaním všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti určenej v znaleckých posudkoch Ing. Róberta Kršiaka a Ing. Juraja Nagya, PhD. ku dňu vypracovania znaleckých posudkov, ani samotný výpočet všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti. Odvolací súd s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu a jeho právny názor, podľa ktorého pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (vyššie uvedené uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2020, sp. zn. 6Cdo/53/2019) za stavu, že žalobkyňa odvolanie vo veci nepodala, nenamietala spriemerovanie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti určenej v znaleckých posudkoch Ing. Róberta Kršiaka a Ing. Juraja Nagya, PhD. ku dňu vypracovania znaleckých posudkov, ani jej výpočet (ktoré bolo v jej neprospech) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadne určenia všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti je vecne správne a nevidel zákonný dôvod na spriemerovanie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti určenej tiež podľa znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Drga (ku dňu 15.10.2012). Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že znalec Ing. Juraj Nagy, PhD. sa v znaleckom posudku č. 82/2017 okrem určenia všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti dostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného voči znaleckému posudku Ing. Róberta Kršiaka s poukazom tiež na závery znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Drga, pričom žalovaný konkrétne vecné námietky voči znaleckému posudku Ing. Juraja Nagya, PhD. neuviedol, uviedol len toľko, že určenie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti považuje za nadhodnotenú. S poukazom na závery znaleckého posudku Ing. Juraja Nagya, PhD. súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ neakceptoval návrh žalovaného na znalecké dokazovanie znaleckým ústavom na určenie všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti, keďže sa v danej právnej veci nejednalo o obzvlášť závažný prípad vyžadujúci si osobitné vedecké posúdenie, resp. že by závery súdom ustanovených znalcov ohľadne všeobecnej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti boli v zrejmom rozpore.

32. Odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaného v podanom odvolaní v tom, že súd prvej inštancie mal spriemerovať hodnotu vložených investícií žalovaným do nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) stanovenú v znaleckých posudkoch Ing. Róberta Kršiaka č. 108/2015 a Ing. Juraja Nagya, PhD. č. 82/2017 nie je dôvodná a to z nižšie uvedených dôvodov. Súd prvej inštancie v danej právnej veci zohľadnil žalovaným vložené investície do nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) vo výške 5 663,98 eur určené vo výške podľa znaleckého posudku Ing. Juraja Nagya, PhD. (znalec Ing. Róbert Kršiak v znaleckom posudku č. 108/2015 určil investície vo výške 5 595 eur a znalec Ing. Juraj Nagy, PhD. v znaleckom posudku č. 82/2017 určil investície vo výške 5 663,98 eur) za stavu, že žalobkyňa súhlasila s investíciami žalovaného vo výške 5 663,98 eur. Odvolací súd za stavu, že žalovaná súhlasila s výškou vložených investícií žalovaným do nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu vo výške 5 663,98 eur, pričom žalovaný nenavrhol pred súdom prvej inštancie spriemerovanie investícií žalovaného podľa znaleckých posudkov znalcov Ing. Róberta Kršiaka a Ing. Juraja Nagya, PhD., keď navyše ich spriemerovanie by bolo v neprospech žalovaného, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci vecne správne rozhodol, pokiaľ zohľadnil a vyjadril v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu žalovanej, teda pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM hodnotu vložených investícií žalovaným do nehnuteľnosti patriacej do BSM strán sporu (rodinného domu) stanovenú v ostatnom znaleckom posudku Ing. Juraja

Nagya, PhD. č. 82/2017, voči ktorej výške investícií žalovaný pred súdom prvej inštancie nenamietal. V tejto súvislosti nie je právne významná tá skutočnosť, pokiaľ súd prvej inštancie spriemeroval všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti určenú v znaleckých posudkoch ku dňu vypracovania znaleckých posudkov Ing. Róberta Kršiaka a Ing. Juraja Nagya, PhD., ku ktorému spriemerovaniu sa odvolací súd vyjadril vo vyššie uvedenom bode tohto rozsudku.

33. Odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaného v podanom odvolaní v tom, že výška náhrady toho, čo žalobca vynaložil na spoločný majetok (6 478 eur a 5 663,98 eur) mala vyplývať z výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a následne mala byť vyjadrená v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM), nie je dôvodná a to z nižšie uvedených dôvodov. Počas trvania manželstva dochádza bežne k majetkovým presunom z oddeleného (výlučného) majetku manželov do ich spoločného majetku i naopak. Právna úprava napokon nevyklučuje ani presun majetku v rámci oddeleného (výlučného) majetku manželov. Refundačný nárok jedného z manželov vzniká okamihom, kedy došlo k vynaloženiu takto oddeleného (výlučného) majetku na majetok spoločný, aj keď tento nárok možno uplatniť až po zániku BSM. Pri posudzovaní otázky refundácie (peňažných alebo vecných nákladov) je potrebné zohľadniť to, že musí ísť o vlastné prostriedky vynaložené na spoločný majetok, ktorý je predmetom vyporiadania (t.j. počíta sa s jeho rozdelením - prikázaním). Predmetom vyporiadania, ktoré spočíva v zistení a rozdelení spoločného majetku, môže byť totiž len ten majetok, ktorý existuje ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako spoločný (viď R 104/67). Pôjde teda o také investície, ktoré sa v spoločnom majetku prejavujú. Účelom navrátenia peňazí vynaložených z majetku jedného z manželov na majetok v BSM je len vrátiť z BSM ako majetkovej podstaty to, o čo bola v určitom bode obohatená. Tým, že sa investícia nekreuje ako osobitné aktívum, nie je potrebné aby výška náhrady toho, čo žalobca vynaložil na spoločný majetok (6 478 eur a 5 663,98 eur) vyplývala z výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ale je postačujúce, pokiaľ bola vyjadrená súdom prvej inštancie v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu, teda pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM.

34. Odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaného v podanom odvolaní v tom, že pokiaľ súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok 6,690% ročne počnúc od 06.11.2012 do 17.05.2018 zo sumy 5 046,60 eur, bolo možné výšku tejto úrokovej sadzby vyčísliť a táto mala byť vyjadrená v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM), nie je dôvodná a to z nižšie uvedených dôvodov. Z hľadiska určítosti, presnosti a zrozumiteľnosti napadnutého výroku rozsudku je podstatné to, či povinnosť súdom prvej inštancie uložená vo výroku napadnutého rozsudku je dostatočne určité a zrozumiteľne vymedzená. Podľa názoru odvolacieho súdu výrok predmetného rozsudku súdu prvej inštancie takéto kritériá spĺňa. Z jeho formulácie je zrejmé, akú povinnosť ním súd prvej inštancie žalobkyni uložil, preto nebolo potrebné vyčíslovať príslušenstvo (pohľadávky) sumy 5 046,60 eur za obdobie od 06.11.2012 do 17.05.2018. Tá skutočnosť, že súd prvej inštancie nevyčíslil vyššie uvedené príslušenstvo ako istinu a nevyjadril ju v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM), nemala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku.

35. Odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaného v podanom odvolaní v tom, že žalobkyni určená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 046,60 eur so 6,690% úrokom ročne od 06.11.2012 do 17.05.2018 (ako 1-icu zostatku na konte sporenia č. 2108179304) je výplatou zo Zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere č. 2108179902 uzavretej medzi stranami 03.08.2005 a že súd prvej inštancie nemal vo výroku zaviazat žalobkyňu a žalobcu na vzájomné vyplácanie finančných prostriedkov z konta sporenia a z úverov, ale táto skutočnosť mala byť vyjadrená v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM), nie je dôvodná a to z nižšie uvedených dôvodov. Odvolací súd zdôrazňuje, že i keď výroková časť rozsudku o vyporiadaní BSM obsahuje vždy viacero výrokov, medziiným i tom, či a čo má jeden z nich plniť druhému na ich úplné vyrovnanie, treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva účastníkov konania z BSM a konštruovať ich nové práva. Pohľadávky a dlhy manželov, ktoré vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva, sa vyporiadajú primerane podľa § 149 a 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka len vzťahov medzi manželmi a nijako nemôže zasahovať do práv a povinností tretích osôb. Vo výroku súdneho rozhodnutia nemožno vysloviť, že jeden z manželov je povinný vrátiť pôžičku, či iné plnenie tretím osobám, a pod. Súdne rozhodnutie má konštitutívny charakter. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú

aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Toto vyporiadanie sa však vykoná iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie. Týmto osobám preto zostáva zachované ich právo žiadať napríklad splnenie dlhu od hociktorého z bývalých spoluvlastníkov. Z hľadiska určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti napadnutého výroku rozsudku je v danej právnej veci podstatné to, či povinnosť súdom prvej inštancie uložená vo výroku napadnutého rozsudku je dostatočne určite a zrozumiteľne vymedzená. Podľa názoru odvolacieho súdu výrok predmetného rozsudku súdu prvej inštancie takéto kritériá spĺňa, keďže z neho určite a jasne vyplýva, aké dlhy strán sporu a akým spôsobom súd prvej inštancie vysporiadal v širšom zmysle (konštituoval) vo výroku napadnutého rozsudku, toto vyporiadanie sa týka len vzťahov medzi stranami sporu a nijako nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, strany sporu nesporevali ich vznik, existenciu a výšku počas daného sporu, tieto skutočnosti nesporeval žalovaný v podanom odvolaní, ktorý nesporeval v podanom odvolaní ani ich samotné vyporiadanie, ani výšku ich samotného vyporiadania medzi stranami sporu zo strany súdu prvej inštancie. Tá skutočnosť, že sumy uvedené vo výrokoch III.,VI. neboli vyjadrené v celkovej sume, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť na vyrovnanie jeho podielu (pri určení výšky vyrovnávacieho podielu zo zaniknutého BSM), nemala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku.

36. Odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaného v podanom odvolaní v tom, že pokiaľ súd prvej inštancie prikázal do vlastníctva žalobcu aktíva 2 201,43 eur a zostatok zo zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere 10 093,20 eur spolu s úrokom, tak úrok vo výške 6,690% ročne mal byť vypočítaný od 06.11.2012 do 17.05.2018 zo sumy 10 093,20 eur a nie zo sumy 5 046,60 eur a potom by tento úrok by ku dňu rozhodnutia súdu predstavoval sumu 3 733,22 eur, nie je dôvodná a to z nižšie uvedených dôvodov. Z výroku napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že pri rovnosti podielov strán sporu súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosť (rodinný dom), s ktorého výstavbou súviseli vyporiadané dlhy strán sporu súdom prvej inštancie tak, ako je vyššie uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Preto nebol daný zákonný dôvod na to, aby súd zaviazal žalobkyňu zaplatiť príslušný úrok za vyššie uvedené obdobie zo sumy 10 093,20 eur.

37. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci riadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozsudku v zmysle § 220 CSP a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za preskúmateľné v takej miere, že nedošlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie dal odpoveď na tie otázky nastolené sporovými stranami, ktoré mali pre vec podstatný význam, ktorá odpoveď dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby súd zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, teda obsahuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia, teda odôvodnenie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

38. Odvolací súd s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa v podanom odvolaní ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo v súlade s ustanoveniami § 191 CSP. Odvolací dospel k záveru, že v danej právnej veci doposiaľ vykonaným dokazovaním boli preukázané rozhodujúce skutočnosti, súd rozhodol na základe zisteného skutkového stavu veci, keď je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 185 ods.1 CSP rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nie.

39. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj súvisiacich výrokoch potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

40. O trovách odvolacieho konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

41. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).